

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ Мамадризоҳонов А.А. ба диссертатсияи Ҳисайнов Далер Эмомович дар мавзуи “Хусусиятҳои биоэкологӣ ва захираҳои биологии баъзе растаниҳои ясолаи лӯбиёгии худрӯйи ҳавзаи дарёи Яхоб (Ёхсу)”, ки барои дарёти дараҷаи илмии номзади илмҳои биологӣ аз рӯи иҳтиносӣ 03.02.01 -Ботаника пешниҳод шудааст.

Муҳиммияти мавзуи диссертатсия.

Рисолаи диссертационии пешниҳодшудаи Ҳисайнов Далер Эмомович ба омӯзиши хусусиятҳои биоэкологӣ ва захираҳои биологии баъзе растаниҳои ясолаи лӯбиёгии худрӯйи ҳавзаи дарёи Яхоби минтақаи Кӯлоби Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳшида шудааст.

Таҳқиқи масъалаи мазкур бо сабаби бой будани ҳайати гуногуннамудии биологии минтақа ва нокифоя омӯхташудаи намудҳои растаниҳои лӯбиёгии мавзӯе, инчунин нақши муҳими намояндагони ин оила дар баъзе ҷамоаҳои растаниҳо ва нақши калидии намояндагони зироатҳои лӯбиёгӣ дар ҳалли масъалаҳои ғизоӣ ва қишоварзии қишвар аҳамияти қалон дорад.

Растаниҳои лӯбиёгӣ яке аз муҳимтарин захираҳои биологии иқтисодиёт ва амнияти озуқавории Ҷумҳурии Тоҷикистон маҳсуб меёбанд. Дар бисёр минтақаҳо ин растаниҳо ҳамчун манбаи сафеда ва иловаҳои хуб, ки ҳосилхезӣ хокро аз ҳисоби фаъолияти нитрогении бактерияҳои лӯндағӣ зиёд мекунанд, қадр карда мешаванд.

Қайд кардан зарур аст, ки намояндагони оилаи лӯбиёгихо аз ҷиҳати истеҳсоли ҳӯроки чорво баъд аз ғалладонагиҳо дар ҷои дуюм меистанд. Аммо аз ҷиҳати арзиши ғизоии массаи сабз, дараҷаи витаминнокии алаф, қобилияти беҳтар гардондани қабатҳои болоии хок ва аз ниторген бой гардондани қабатҳои замин алафҳои лӯбиёгии ҳӯроки чорво дар аксари мавридиҳо нисбати ғалладонагиҳо низ бартарӣ доранд.

Мутаассифона, новобаста аз бойгарии табииати малакат аз намояндагони растаниҳои лӯбиёгӣ, то кунун дар аксари минтақҳо дар бораи паҳншавӣ, ҳайати намудӣ, динамикаи инкишофи биосенозҳои табиии зироатҳои лӯбиёгӣ маълумоти кофӣ мавҷуд нест, ки ин барои ба роҳ мондани чорабиниҳои истифодабарии самараноки захираҳои табий, ташаккул ва инкишофи ареали намояндагони оила ва ба роҳ мондани чорабиниҳои ҳифзи табий монеаҳои ҷиддӣ ба вуҷуд меорад. Яке аз минтақаҳое, ки дорои нерӯи бойи захиравӣ мебошад, дар солҳои охир диққати ҳар чи бештарро ба ҳуд ҷалб менамояд, ин ҳудути ҳавзаи дарёи

Яхоб (Excy) буда, он бо хусусиятҳои табий, геоландшафтӣ, иқлими, манзараҳои табий, олами набототи бой мавқеи маҳсус дорад.

Дар байни намояндагони олами набототи ҳавзаи дарёи Яхоб растаниҳои лӯбиёгӣ мавқеи маҳсус доранд. Барои намояндагони ин гурӯҳи растаниҳо қобилияти ба вучуд овардани нитрогени биологӣ тавассути аппарати симбиотикӣ хос мебошад. Онҳо барои инкишофашон ҳарочоти нуриҳои нитрогениро талаб намекунанд, ҳосиятҳои физикии хокро беҳтар мекунанд, ба микдори зиёд бокимондаҳои органикиро ҷамъ мекунанд ва манбаи сафедаи хуроқӣ маҳсуб мёбанд.

Истифодай самараноки намояндагони ин гурӯҳи растаниҳо барои зиёд намудани истеҳсоли маҳсулоти баландсифати сафеда, ки барои рушди самарноки соҳаи ҷорводорӣ имконият хуб дорад, ба роҳ монда мешавад.

Дар шароити маҳдуд будани захираҳои моддию техникий ба таври пурра истифода бурдани нерӯи биологии растаниҳои лӯбиёгии ҳудрӯй, ки ба шароити мушаххаси табиию иклизими мутобиқ шудаанд, аҳамияти қалон пайдо мекунад. Вобаста ба ин, зарур аст, ки таҳқиқотҳои экологӣ, ботаникӣ, фитосенологӣ ва популяцисонӣ, ки бо назардошти захираҳои генетикикӣ, шароити оптимальии муҳити зист, ки барои нигоҳ доштан, рушди инкишоф ва баланд бардоштани ҳосилнокии намояндагони растаниҳои лӯбиёгӣ аҳамияти қалон дорад, аҳамияти маҳсус пайдо мекунад.

Дараҷаи омӯзиши мавзуи таҳқиқот.

Оид ба омӯзиши растаниҳои яқсолаи ҳудрӯи лӯбиёгихо то имрӯз иттилооти пароқанде дар мақолаҳои алоҳидай илмии П.П. Вавилов, С.М. Валаматова, И.Т. Васильченко, Т.В. Воронкова, М.М. Гафурова, Л.Г. Горковенко, А.С. Давлатов, Н.М. Дудик, Ю.Н. Куркина ва дигарон оварда шудааст.

Иттилооти олимони мазкур номукаммал буда, барои ба таври васеъ омӯхтани растаниҳои яқсолаи лӯбиёгихо қифоя нест. Зоро то ҳол кори илмии алоҳидай роҷеъ ба ин намуди растаниҳо дар минтақаи Тоҷикистони Ҷанубӣ таълиф нагардидааст. Аз ин рӯ, рисолаи Ҳисайнов Далер Эмомович оид ба таҳқиқи масъалаи мазкур дар Тоҷикистони Ҷанубӣ ва ҳавзаи дарёи Яхоб аз иқдомоти нахустин ба ҳисоб мераవад.

Навғониҳои илмии диссертатсия аз он иборат аст, дар шароити минтақаи Қӯлоб бори аввал бо назардошти баҳодиҳӣ аз ҷиҳати экологӣ, ҳусусияти биологӣ, сифати ҳӯроки ҷорво, аз ҷиҳати ҳочагидорӣ аломатҳои пурниқтидори растаниҳо, талаботи бештар ба шароити нашъунамо, ба омилҳои номусоид тобовар, инчунин дар сурати тағйирёбии иқлими, баҳогузории ҳосилнокӣ ва сифати ҳосил мавриди омӯзиш қарор

гирифтааст. Инчунин, дар ҳавзай дарёи Яхоб омӯзиши ҳаматарафаи растаниҳои лӯбиёгиҳои худрӯйи яқсолаи ҳӯроки чорво анҷом дода шуда, хусусиятҳои нашъунамо ва инкишоф, ҳосилнокии биологӣ, паҳншавии растаниҳои лӯбиёгиҳои худруйи яқсолаи ҳӯроки чорво дар шароити табиӣ ва шароити парвариш, диапазони экологӣ ва оптимуми нашъунамои онҳо дар табиат муайян карда шудааст. Аввалин маротиба алоқаи онҳо бо омилҳои муҳити зист ва муайян гардидани омилҳо, ки ба иқтидорӣ ва воқеии ҳосилнокии тухмӣ таъсир мерасонанд, муҳлати оптимальии кишт намудани тухмӣ ва инкишофёбии онҳо муқаррар карда шуд. Зоҳир гардидани мушкілотҳои асосӣ ва ҳал намудани онҳо, стратегияи илмӣ барои ҳифз ва оқилона истифодабарии иқтидори захираҳои биологии растаниҳои лӯбиёгиҳои яқсолаи худрӯйи ҳӯроки чорвои ҳавзай дарёи Яхоб таҳия шудааст.

Мазмуни муҳтасари диссертатсия

Соҳтор ва ҳаҷми диссертатсия ба мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот асос ёфта, аз мундариҷа, номгӯйи ихтисорҳо, муқаддима, панҷ боб ва 16 зербоб, хулосаю тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои тадқиқот, рӯйхати адабиёт (166 номгӯй) иборат аст. Матни рисола дар 140 саҳифаи компьютерӣ, аз ҷумла 11 расм ва 59 ҷадвал оварда шудааст.

Дар муқаддимаи диссертатсия муҳиммияти мавзӯъ асоснок карда шуда, дараҷаи коркарди он шарҳ дода шудааст. Инчунин мақсад, вазифа, объект, предмет, методология ва методҳои таҳқиқот баён гардида, навғонии илмӣ, натиҷаҳои ба даст омада ва арзиши назариявию амалии онҳо инъикос ёфта, муқаррароти илмии барои ҳимояи пешниҳодшаванда тавзеҳ гардида, маълумот дар бораи амалисозӣ, санҷиш ва интишорот оид ба натиҷаҳои таҳқиқот оварда шудаанд.

Дар боби аввал - “Ҳолати омӯзиши растаниҳои яқсолаи лубиёгиҳо” дар асоси таҳлили адабиёти олимони гуногуни соҳа маълумот оиди гуногуни биологии растаниҳои лубиёгиҳои худрӯй дар Тоҷикистон ва тавсифоти баъзе растаниҳои худрӯй яқсолаи лубиёгиҳои ҳӯроки чорвои ҳавзай дараи Яхоб оварда шудааст. Дар асоси таҳлилҳо муайян карда шудааст, ки дар миёни лубиёгиҳои яқсолаи ёбоии ҳавзай дарёи Яхоб аҳамияти калони намояндагони он, аз қабили Нахутаки очингмева (*Astragalus rutilobus* Bunge); Сидирки бебаргча (*Lathyrus aphaca*), Қатраборони зебо (*Onobrychis pylchella*), Юнучқаи лӯндашакл (*Medicago orbicularis*), Себаргай қаратоғӣ (*Trifolium karatavicum*) бартарӣ доранд. Дар ин асос хулоса карда мешавад, ки масъалаҳои марбут ба хусусиятҳои

биологии намояндағони афзалиятноки растаниҳои лўбиётӣ дар шароити табий, инчунин зимни парвариши онҳо дар шароити кишта, хусусияти мутобиқшавӣ ва нақши онҳо дар пӯшиши набототи минтақа маъсалаи мубрам маҳсуб мейбад.

Дар боби дуюми диссертатсия шароитҳо, объектҳо ва усулҳои таҳқиқот, хусусиятҳои шароити табиии минтақаи таҳқиқотӣ, тавсифоти объектҳо ва усулҳои таҳқиқот нишон дода шудааст.

Дар боби сеюми диссертатсия -“Хусусиятҳои экологӣ-фитосенологии баъзе растаниҳои лўбиёгиҳои худрӯи яксола дар шароити табиии ҳавзаи дарёи Яхоби минтақаи Кӯлоб”, тавсифи биоморфобиологӣ ва рушд, афзоиш, нашпӯнамо дар шароитҳои табий, минтақаи афзоиш, ҳосилнокӣ ва соҳтори алафзорӣ, натиҷаҳои таҳқиқотӣ дар қитъаи таҷрибавии намояндағони онҳо: - Нахутаки очингмева (*Astragalus rufulobus* Bunge.); - Мунҷи муқаррарӣ (*Vicia sativa* L.); - Юнучқаи хурд (*Medicago minima* (L.) Grub); - Сидирки бебаргча (*Lathyrus aphaca* L.); Қатраборони зебо (*Onobrychis pnicheha* Schrenk); Юнучқаи лўндашакл (*Medicago orbicularis* (L.) Bart.); Себаргай қаратогӣ (*Trifolium karatavicum* Pavl.); Мунҷи сермӯяк (*Vicia villosa* Roth.) баррасӣ карда шудааст.

Боби чоруми диссертатсия ба масъалаи хусусияти рушд ва ҳосилнокии баъзе растаниҳои яксолаи худрӯи лўбиёгиҳо дар шароити зироат баҳшида шуда, дар он масъалаҳои марбут ба -таъсири омилҳои экологӣ ба сабзиши тухм, рушд ва афзоиши растаниҳои худрӯи лубиётӣ дар заминҳои лалмӣ ва обӣ,- интродуксияи нахутаки очингмева, мунҷи муқаррарӣ, -юнучқаи хурд. сидирки бебаргча,, қатраборони зебо, юнучқаи лўндашакл, себаргай қаратогӣ, инчунин ҳосилнокии тухми растаниҳои яксолаи худрӯи лубиётӣ дар заминҳои лалмӣ ва обӣ таҳдил карда мешаванд.

Боби панҷуми диссертатсия -“Баррасии натиҷаҳои таҳқиқот” тамоми натиҷаҳои таҳқиқоти бисёрсола таҳдил ва баррасӣ гардида, самтҳои афзалиятноки баланд бардоштани ҳосилкунии алафзорҳои табий дар ҳавзаи дарёи Яхоб бо роҳи татбиқ намудани растаниҳои лўбиёгиҳои худрӯи яксолаи хӯроки чорвои босифат бо камтарин ҳарочот ва воситаҳои меҳнат, хусусиятҳои биологияи экологӣ ва захираҳои биологии иқтидори растаниҳои лўбиёгиҳои худрӯй таҳдил ва баррасӣ карда шудаанд.

Дар **хулоса** натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ ҷамъбаст карда шуда, барои баланд бардоштани ҳосилкунии алафзорҳои табий дар ҳавзаи дарёи Яхоб, ташкил ва рушди босамари соҳаи чорводорӣ дар ноҳияҳои минтақа тавсияҳои судманӣ пешкаш карда шудаанд.

Рисолаи диссертатсионни Ҳисайнов Далер Эмомович бо забони давлатӣ навишта шуда, хулоса ва натиҷаҳои таҳқиқот чавобгӯи талабот буда, мавқеи намоёни назариявию амалиро соҳиб мебошанд. Диссертант ва рисолаи илмӣ зинаҳои гуногуни санчишҳоро мувваффақона паси сар намудаанд.

Автореферат ва мақолаҳои ба нашр расонидаи муаллиф мазмун ва мундариҷаи асосии диссертатсияро фароригар мебошанд.

Саҳми довталаҳ дар он зоҳир мегардад, ки марҳилаҳои иҷрои нақшаша кори диссертатсионӣ, аз ҷумла интиҳоби мавзуъ, асосноккунӣ, мақсад, вазифаҳо ва баррасии аҳамиятнокии онҳо бо иштироки бевоситаи унвончӯй таҳия карда шудаанд. Ҳамчунин, маводи алоҳидай диссертатсияро метавон ҳангоми таҳияи барномаҳои давлатии рушди соҳаҳои кишоварзӣ ва дар вақти омода кардани курсҳои лексия аз фанҳои «Ташкили истеҳсолот», «Менечменти истеҳсолӣ», «Агрономия», «Чорвodorӣ», «Иқтисодиёти кишоварзӣ», «Назарияи иқтисодӣ», «Танзими давлатии иқтисодиёт» истифода намуд.

Асоснокӣ ва боварибахш будани хулосаҳо ва тавсияҳое, ки дар диссертатсия зикр гардидаанд.

Таҳқиқоти диссертатсионии Ҳисайнов Далер Эмомович дар мавзуи “Хусусиятҳои биоэкологӣ ва захираҳои биологии баъзе растаниҳои яксолаи лӯбииғии худруйӣ ҳавзai дарёи Яхоб (Ёхсу)”, барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои биологӣ аз рӯйи ихтисоси 03.02.01 -Ботаника, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1 июли соли 2022, таҳти № 196/шд ҳукуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ.

Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар 10 мақолаи илмии муаллиф инъикос ёфтаанд, аз ҷумла 2 мақолаи дар маҷаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидаанд. Бояд қайд намуд, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 - и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои амалии муаллиф инъикоси худро ёфтаанд. Автореферат ва корҳои илмие,

ки дар мавзуи таҳқиқоти диссертационӣ рӯйи чоп омадаанд, мазмуну
моҳияти диссертатсияи илмиро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

Камбудиҳо ва норасонҳо.

Дар баробари ҷанбаҳои мусбӣ дар диссертатсия баъзе камбудиҳо низ
ба назар мерасанд, ки ба инобат гирифтани онҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи
диссертант мӯфид арзёбӣ мегарданд:

1. Дар охир бобҳои диссертатсия хулосаи мушаххаси муаллиф доир ба
ин ё он боб баён наёфтааст, ки аз ин метавнист моҳият, соҳтори кори
диссертационӣ ва арзиши илмии онро боз ҳам тақвият мебахшид.

2. Таъмини ҳочагиҳои ҷорводории минтақа ва ҷумҳурӣ бо ҳӯроки
баландсифати ҷорво, бешубӯҳа масъалаи мубрам мебошад, ҳаллу фасли
мушкилоти мазкур, бо истифодабарии растаниҳои ҳӯроки ҷорво ҳавзаи
дарёи Яхоб дар маҷмӯъ қиммати таҳқиқоти илмиро баланд мебардошт.
Лекин ба ин масъала ҳангоми таҳияи диссертатсия таваҷҷуҳи хоса дода
нашудааст.

3. Дар зербоби 4.2 Ҳосилнокии (ҳӯрокӣ ва тухмӣ) растаниҳои якослаи
худрӯи лӯбиётиҳо дар заминҳои лалмӣ ва обӣ бо пуррагӣ матраҳ
нашудааст.

4. Таносуби ҳачми зербобҳо, аз нигоҳи мо, ҷандон риоя нагардидааст.
Масалан, зербоби 1.1 - 13 саҳифа буда, зербобҳои 1.2 ва 1.3 - 3 саҳифагиро
ташкил медидаад. Ба фикри мо чунин таносуб бояд то андозае риоя мешуд.

5. Баъзе аз ҷадвалҳо, ки дар бораи таркиби флористӣ ва
фитосенологии баъзе растаниҳои лӯбиётиҳои худрӯйи оварда шудаанд,
мураккаб таҳия шуда, душворфаҳм мебошанд;

6. Дар руҳати номѓӯи растаниҳо бо забони лотинӣ баъзе ҳатоҳои
имлой ба мушоҳида мерасанд.

7. Муаллиф ба таври кофӣ дастовардҳои илмии олимони тоҷикро оид
ба лӯбиётиҳо ва растаниҳои ҳӯроки ҷорво истифода набурдааст.

8. Забони диссертатсия равону илмӣ бошад ҳам, тоҳҳо ҷумлаҳои
носуфта ба назар мерасанд. Баъзан ба ҷои намуд - навъ, ба ҷои оила -чинс
ва ғайра оварда шудааст. Инчунин баъзе ғалатҳои имлой ҷой доранд, ки
онҳо мазмуни матнро тағйир медиҳанд.

Қобили қайд аст, ки камбудиҳои пешниҳодгардида хислати ҷузъӣ
дошта, мазмун ва баҳои воқеии рисоларо паст намекунанд ва муаллифро
водор месозанд, ки ҳангоми таҳқиқотҳои минбаъда диққатро ба чунин
масъалаҳо равона кунад.

**Мутобикати диссертатсия ба талаботи КОА ва хулосаи ҷамъбастӣ оид ба
сазовор будани довталаб ба дараҷаи илмии даҳлдор.**

Дар маҷмӯъ таҳқиқоти диссертационии Ҳисайнов Далер Эмомовиҷ дар мавзуи “Хусусиятҳои биоэкологӣ ва захираҳои биологии баъзе растаниҳои якосолаи лӯбииёгии худрӯйи ҳавзаи дарёи Яхоб (Ёксу)” кори илми мустақилона ба анҷом расондаи муаллиф аст, ки дорои дастовардҳои баланди илмӣ ва амалӣ мебошад. Кори диссертационӣ ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Сатҳи навғонии илми диссертационӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо, ки дар конференсияҳои илмию амалӣ пешниҳод шудаанд, саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин тарзи баён, масъялагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертацияро нишон медиҳад.

Рисолаи илми тақризшаванда аз рӯйи натиҷаҳои назариявӣ ва амалии худ ба талаботҳои муқарраргардидаи Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба диссертацияҳои номзади илм аз рӯйи ихтисос ба пуррагӣ ҷавобгӯй аст ва муаллифи он - Ҳисайнов Далер Эмомовиҷ сазовори дараҷаи илми номзади илмҳои биологӣ аз рӯйи ихтисоси 03.02.01 -Ботаника мебошад.

Муқаризи расмӣ:

доктори илмҳои биологӣ (аз рӯйи ихтисоси 03.02.01 -Ботаника), профессор, профессори кафедраи география ва сайдёҳии Донишгоҳи давлатии Ҳоруғ ба номи М.Назаршоев

Мамадризоҳонов А.А.

Имзои А.А. Мамадризоҳоновро
тасдиқ менамоям: СРКК ва КМ ДДҲ
ба номи М. Назаршоев

Сайдраҳмонов Н.С.

Сурога: 736000. Ҷумҳурии Тоҷикистон
ш.Ҳоруғ, кӯчаи Шириншо Шоҳтемур 109.
Тел +992 919-48-75-91.
E-mail: akbar63@mail.ru

14.05.2024